

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Goty Germany GmbH / Parfümerie Akzente GmbH

(Sprawa C-230/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 101 ust. 1 TFUE — Selektywna dystrybucja luksusowych artykułów kosmetycznych — Postanowienie umowne zakazujące dystrybutorom włączania nieautoryzowanych osób trzecich do sprzedaży przez Internet — Rozporządzenie (UE) nr 330/2010 — Artykuł 4 lit. b) i c)]

(2018/C 052/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Goty Germany GmbH

Strona pozwana: Parfümerie Akzente GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że system dystrybucji selektywnej artykułów luksusowych służący głównie zapewnieniu luksusowego wizerunku takich towarów jest zgodny z tym postanowieniem, pod warunkiem że wybór podmiotów zajmujących się dalszą sprzedażą dokonuje się w oparciu o kryteria obiektywne o charakterze jakościowym, ustalone w sposób jednolity względem wszystkich podmiotów mających zajmować się dalszą sprzedażą i stosowane w sposób niedyskryminacyjny, oraz że ustalone kryteria nie wykraczają poza to, co jest konieczne.
- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on postanowieniu umownemu takiemu jak analizowane w postępowaniu głównym, które zakazuje autoryzowanym dystrybutorom działającym w ramach systemu dystrybucji selektywnej artykułów luksusowych, służącego głównie zapewnieniu luksusowego wizerunku takich towarów, korzystania w celu sprzedaży przez Internet towarów objętych umową, w sposób rozpoznawalny na zewnątrz, z platform należących do osób trzecich, pod warunkiem że postanowienie to służy ochronie luksusowego wizerunku owych towarów, że jest ono ustalone w sposób jednolity i stosowane w sposób niedyskryminacyjny i że jest ono proporcjonalne do realizowanego celu, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.
- 3) Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym nałożony na uczestników systemu dystrybucji selektywnej artykułów luksusowych, którzy działają na rynku w charakterze dystrybutorów, zakaz włączania przedsiębiorstw trzecich w sprzedaż przez Internet w rozpoznawalny na zewnątrz sposób nie stanowi ograniczenia grupy klientów w rozumieniu art. 4 ust. b) tego rozporządzenia ani ograniczenia biernej sprzedaży na rzecz konsumentów końcowych w rozumieniu art. 4 lit. c) wskazanego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.